

прискорився, і, відповідно, темп отримання інформації й обмежений час на її аналіз і обробку людським мозком.

Інформаційний ресурс – сукупність документів в інформаційних системах (бібліотеках, архівах, банках даних, тощо). [Закон України «Про національну програму інформатизації», ст. 1.].

Визначимо основні ознаки *інформаційного ресурсу* як складної системи [2]:

1. *Інформаційний ресурс* складається з взаємозалежних ресурсів, які, у свою чергу, також можуть бути розділені на підресурси аж до самих нижчих ступенів абстракції.

2. Вибір нижчого рівня абстракції довільний і більшою мірою визначається спостерігачем.

3. Внутрішньоелементні зв'язки зазвичай сильніші за між елементні зв'язки.

4. Ієрархічні системи складаються з декількох підсистем різного типу, реалізованих у різному порядку й різних комбінаціях.

5. Складний *інформаційних ресурс* неминуче виявляється результатом розвитку простого ресурсу.

Основними принципами використання інформаційного ресурсу є: абстрагування, інкапсуляція, модульність, ієрархічність, типізація, паралелізм і збереженість.

Запропонована концепція використання інформаційного ресурсу системи дистанційного навчання. Для реалізації розробленої концепції використання інформаційного ресурсу системи дистанційного навчання запропонована наукова гіпотеза, суть якої в тому, що якість освіти зростає, час на навчання і вартість зменшуються за умови простого викладу навчального матеріалу і мінімальної його втрати в процесі структурування інформаційного ресурсу та переходу його в інформаційну систему. Це обумовлено тим, що структуру, як сукупність множини елементів і множини зв'язків (відносин) між ними можна аналітично оцінити за показником складності, а, отже, перевести проблему в площину теорії складності. А саме, потрібно структурувати інформаційний ресурс так, щоб складність отриманої структури була мінімальною, при його незначній втраті.

Список використаної літератури:

1. Артабаєв Ю. З. Перспективні системи дистанційного навчання для ВНЗ / Артабаєв Ю. З., Оксіюк О. Г., Андрущенко В. М. // Тези доповідей XV міжнародної науково-практичної конференції «Інформаційні технології в економіці, менеджменті і бізнесі. Проблеми науки, практики і освіти». (25–26 лютого 2010 р.) – К. : Європейський університет, 2010. – С. 196–200.

2. Герасимов Б. М. Проектування та застосування експертно-навчальних систем : монографія / Б. М. Герасимов, О. Г. Оксіюк, С. О. Шворов // – К. : Європейський університет, 2008. – 263 с.

РОЛЬ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ БІЗНЕС-ДІЯЛЬНОСТІ У РОЗВИТКУ КРАЇН СВІТОГОСПОДАРСЬКОЇ СИСТЕМИ З ТРАНСФОРМАЦІЙНОЮ ЕКОНОМІКОЮ

О. В. Ільєнко, к.е.н., доцент

Національний авіаційний університет, м. Київ

Довготривалий період у центрі загальної поваги, як з боку науковців, так і з боку громадськості, була національна безпека, під якою прийнято розуміти «широке поняття, що об'єднує всю гаму визначень, стосовно до терміна «безпека» і визначає досягнення рівня безпеки, за якого для держави немає серйозних погроз військового, політичного, економічного, соціального або будь-якого іншого характеру щодо зміни державного устрою або ладу». Але сьогодні в умовах кризової економіки у світових масштабах найбільшої уваги заслуговує підприємництво та бізнес-діяльність, тому що саме ця сфера (сфера підприємництва) знаходиться у серйозній небезпеці і потребує максимальної захищеності від загроз, ризиків та небезпек.

Аналіз наукових робіт провідних науковців довів, що у сучасних умовах існує необхідність у дослідженні даного поняття на різних галузево-територіальних рівнях: світової економіки (мега-рівень), держави (макро-рівень), галузі (мезорівень), підприємства (мікрорівень). А також, існує потреба у системному розгляданні механізму управління економічною безпекою підприємництва, забезпечення зниження ризику бізнес-діяльності в кризових умовах шляхом встановлення взаємозв'язків та зв'язків його елементів (усередині системи та зі зовнішніми факторами та іншими суб'єктами) у динаміці з максимальною орієнтацією на розвиток та саморозвиток у коротко- та довгострокової перспективі.

Виявлено, що світогосподарська система розвивається нерівномірно, тому при проведенні її аналізу необхідно враховувати її розподіл на країни з розвинутою економікою, з економікою, що розвивається та з трансформаційною економікою.

Сучасна економічна ситуація в Україні ще більш складна, ніж у світовій економіці в загалі, тому що в умовах світової економічної кризи більш уразливими є країни з трансформаційною економікою (до ряду яких відноситься і Україна), що у значній мірі відобразилося не тільки на внутрішньому економічному рівні країни, але і на рівні конкурентоспроможності в загальному світовому рейтингу країн (відповідно даним світового інформаційного фонду). Крім того в Україні має місце нестабільна політична ситуація, що більш ускладнює та віддаляє процес економічної рецесії. У зв'язку з такими обставинами, в Україні загальна формула господарювання має вигляд: «економіка обслуговує політику та політичні процеси» (хоча в у стабільної та розвитої економіці ця формула працює навпаки). Це все підвищує рівень ризику для вітчизняних господарських одиниць при веденні господарської діяльності та прийняття ринкових та управлінських рішень при виході та охопленні міжнародних ринків збуту.

Доведено, що для більш детального аналізу умов формування потреби національної економіки України та вітчизняного підприємницького середовища у формуванні системи економічної безпеки взагалі та економічної підприємницької безпеки зокрема у перехідний період, необхідно зосередити увагу на дослідженні динаміки виробничих функцій командно-адміністративної економіки.

ПОБУДОВА ОНТОЛОГІЇ МУЛЬТИАГЕНТНОЇ СИСТЕМИ ОБЛІКУ, КОНТРОЛЮ ТА АНАЛІЗУ АКЦИЗНИХ ПОДАТКІВ

В. М. Гужва, к.е.н., доцент, І. В. Широносова

ДВНЗ «Київський національний економічний університет ім. В.Гетьмана»

Основна складність в обміні інформацією між економічними операторами, які беруть участь в обігу підакцизної продукції, є те, що джерела даних різних підприємств іноді асоціюють різні значення з одними й тими ж поняттями або мають різні поняття для подання тої самої інформації. Пряме співставлення таких термінів безсумнівно викличе багато плутанини. Використання мультиагентних систем можливе за умови єдиного підходу до подання знань предметної галузі, чіткого семантичного її визначення, коли будь-яка інформація пов'язана з деяким невід'ємним від неї контекстом, тому створення онтології галузі акцизного оподаткування є актуальним з точки зору забезпечення ефективної взаємодії між програмними агентами.

Детально процес розробки онтології в загальному вигляді розглянутий в роботі дослідників Н. Ной та Д. МакГіннеса [1]. Вони визначили онтологію як формальний явний опис понять предметної галузі (класів), властивостей кожного поняття, які описують різні властивості та атрибути понять (властивості, ролі, слоти), обмежень, які представляються до властивостей (фацет). Онтологія разом із набором індивідуальних екземплярів класів утворює базу знань.